

sum ein projektiön av Harra A, og móti endanum vil hann heim. Hann tekur ein leiðning og strammar um hálsin, so hann missir vitið. Hann sær seg sjálfan úr erva - samsvarandi frásagnum frá fólki sum eru vend aftur frá deyðum - og setir kósina til föðilandið: »Her er grátt, men gott« (s. 127). Ein onnur niðurstöðan er: »Í tí tað brestur vakni eg veruliga og viðgangi, at eg hvorki dugi at mála ella at skriva skaldsögur« (s. 128). Harra A, lóggevarin, og Harra B, lógbrótarin, eru vorðnir ein. Líkasum í »Antin - Ella« hjá Kierkegaard, har Harra A (estetikarin) og Harra B (etikarin) ivaleyst eru brigið av sama persóni. At mála var bara ein gykling, somuleiðis at skriva skaldsögur, men yrkingar verða ikki nevndar í tí negativa samanhanginum. Dugir Harra A+B sostatt at yrkja?

Fróðlig og skemtilig

»Reglur« er eisini ein lærurik bók nógum einari kiosk viðvíkjandi. Visti tú til dømis, at Pinnocchio-kúlar ikki eru til longur? At Disney-fyrirkönan steðgaði navninum - kapitalurin stýrir jú heiminum! - og at bomminni í dag eita Pepito? Nei, har sært tú! Men fyrst og fremst er »Reglur« ein stuttlig bók fyrri ikki at siga skemtilig. Tað er nevniliga mangan í hugleiðingunum um og spælunum við málinum, at spei og humor vísa seg. Hetta er avgjört ein høvuðstáttur í bókini, so bara nøkur fá dømi: »Vit og skil. Videoskil. Bókstavarímligt« (s. 29), »Dansa í skeivum rútmum. Rytum. Ritum. Logaritum« (s. 38), »Málspallan er einasti vegur til frælsi. Frælsi er einasti vegur til málið« (s. 41), »Góði Guð. Fyrigeve henni ella honum sum smíðaði orðið frumframfarsla« (s. 68).

Skemtið visir seg eisini stundum í smáum dialogum: »Eg øtist av hesum nýggja skaldskapinum! -Jaso? -Hví yrkir eingin sum Janus? -Hvussu yrkti Janus? -Øh til øh dømis »eg veit ein góðan seyðamann...« (s. 59). Ella í smáum myndum: »Keðiligt sum Kirkjubøur: kanska var Kafka Klaksvíkingur sum sníkir seg til Havnar at drekka Hawaii og Peruvatr« (s. 97).

Veikleikasøklarar

Eitt fólkaferð, sum høvundinum burturav ikki dámar, er ummælarnar. Teir eru grenjutir »veikleikasøklarar« sum ikki skilja nóg av tí, teir umrøða. Á annan bógvin eru teir snobbar - »Ög minst til at nýta knív og gaffil í teim røttu hondunum tá tú viðgert bók-

mentinar« (s. 111) - og á hin vátka teir sær dirvleysir í skittinum: »Ein ummælarnýst ikki at vera svævari men vembur má hann duga at vaska« (s. 113).

Skaldið lýsir hesar snultandi ræggammar í eini spælendi yrking, »greining« (s. 42), og ger síðani eitt satiriskt mótummæli, har ein útvarps-umrøða eftir Tórkil Tagnargard verður tægað sundur. Aftan fyrri skemtið býr álvarin, og hann sum tímur og dugir at lesa innantanna fær í hesum broti meira enn tann eina lyknilin til skaldskapin hjá høvundinum.

Nortíð verður eisini við tað at skriva, og teir trupulleikar harav standast. Eitt nú eru seinnu árinu nógvar vánaligar skaldsögur komnar út, »Men ikki hava tær altíð verið nóg vánaligar. Tí fari eisini eg at royna meg« (s. 113). Skaldið vil eisini hava mótsøðu, avbjóðingar, sum at »Skriva endarímleyst til eitt endarímelskandi fólk« (s. 118). Eitt er tað, sum serliga pínir hann: »Hann kom í dilemmu tá hann fekk eina Emmu. Jacobsen« (s. 119). Her er hann rættiliga gyrdur í brókur, starir beint í eyguni á einum avgerandi eksistentiellum spurningi: Skal eg rætta teimum lítilfingur? Gitnasti eksistentalisturin í okkara tíð, Jean Paul Sartre, segði í 1964 nei til Nobelvirðislønina.

Hugbirtingar

Tann gløggi lesarin hevur ivaleyst fyrri langari tíð síðani varnst, at tað eru líkleikar millum »Reglur« og »Leysa-søkk« (1944) hjá Regini Dahl. Fleiri ferðir verður síðað til henda bókling og í summum fótum spælir Tóroddur Poulsen sær við onkur av hittinorðunum hjá eldra skaldinum. Fyrst Regin. »Janus skrivir kanska finari fóroyskt - men Hans Andrias skrivir í hvussu so er finari fóroyskt hann hann«. Síðani Tóroddur: »Regin skrivir kanska reginskari reginskari - men Regin skrivir í hvussu so er reginskari reginskari enn hann«, og: Hans Andrias hevur kanska finari hatt enn Carl Jóhan - men Carl Jóhan hevur finari hatt enn hann« (s. 85-86). Ímillum hesar báðar »allýsingarnar« stendur ein parafraza yvir Per og Snar, men hjá Tóroddi er søgan um Áka og bilin Audi. Ein røtt nútíðsmangarð, bæði hvat viðvíkur innihaldi og kenslum.

Í smáum

At »Reglur« er skrivað so við og við - hvør bókin er ikki tað? - benda hesar reglur á: »Byrjaði at skriva hetta í '89. Gavst seint á sumri '90. Fór at fáa hetta av vegnum summarið '93. Og nú eru

skjót jól« (s. 75). Á henda hátt gerst »Reglur« eitt slag av logbók yvir eitt tíðarskeið í lívinum hjá høvundinum. Úrslitið av tílíkum skrivningarhátti er sjálvsagt stak brotkent - tað er jú eisini ætlanin - men samstundis kann eitt soverðið savn við sínum hundræðals brotum gera eina heild á einum øðrum stóði. Eg haldi, at hetta lukkast Tóroddi, hóast útsøgnin eins og tilveran annars flykrar fyrri eygunum. Tað er gott at »vera har ein ikki nýst at vera nakað. Skaparar skapa bara øvund« (s. 127). Ein sannleiki. Men bara ein. »Reglur« eigur at vera lísín í smáum: »Ikki lesa ov skjótt. Eg skrivi so spakuliga« (s. 35). Fáit tykkum ein snaps á morgni og á kvøldi og so um vikuskiftið ríviliga upp í nevið.

Eingin umbering

Yrkingarnar standa á ein hátt fyrri seg sjálfvar, men eru eisini viðmerkingar til tekst og tilveru. Tær mynda oftast ein mótsetning ella eina rørsu. Í tí fyrstu (s. 9) hevur gjósturin verið dreymurin, meðan úrslitið er mold. Her kann lesarin so knýta samband við samrøðuna á síðu 36, har eg'íð ikki vil inn á kirkjugarðin, tí hann hatar mold. Í eini seinni yrking (s. 37) legst fyrri við at spæla dagin inn á band, taka myndir av náttini, men endin er, at morgunin svevur eg'íð. Frá subjekt til objekt.

Bókin endar við »Niðurstøðu« og »Samandrætti« og báðir hesir tættir eru yrkingar. Tann fyrri ber speisom við tað óstöðuga í listaligari skapan, men hevur eisini niðurstøðuna: »at lesull og tjöldur / eru figgindar«. Síðvenja og vallarin sampakka ikki. Tann seinna sigur, at hurðin er opin fyrri honum sum segði: »at 'alt er sagt' / skuldi verið ósagt«. Tann ironiska mótsøgnin eyðkennir ofta skaldið. Líkaleiðis á alræisnastu síðu, har orðini bert eru: »framhald / ?«. Málsligt spei og so álvarin í spurnarteknum: fer meiri at koma frá høvundinum?

Um mín eigna dóm er bara at siga, at tá ið dygdin í bókmentum er sum henda, er revsingin eitt satt vælsignisli. Men hvat, nú havi eg ivaleyst av nýggjum verið atvoldin til eina óbøtgerð. Tí einastaðni stendur: »Tá eg havi meinað mær eina meining um okkurt, er tað altíð onkur sum sigur, at eg havi rætt. So er tað einki við tí longur« (s. 91). Tað kann vera, at eg havi spilt bókina fyrri høvundin, men tað verður harvið. So illanstuð fari eg at biða um fyrirgeving fyrri at hava róst »Reglur«!

Jógvan Isaksen

PS: Marius Olsen hevur gjørt eina floitta permu.

VALUTAKURSIR

		18.04.95	Uttimo síðsta mán.
USA	Dollari	537,70	548,00
Bretland	Pund	869,62	884,75
Tyskland	Markur	393,78	397,10
Svøríki	Króna	73,77	74,33
Noreg	Króna	87,74	88,64
Frakland	Frankur	112,34	113,20
Belgia	Frankur	19,152	19,309
Sveits	Frankur	477,96	481,80
Holland	Gyllin	351,64	354,72
Italia	Liri	0,3160	0,3213
Finnland	Markur	127,34	126,47
Ísland	Króna	8,67	8,64
Eysturriki	Skillingur	55,964	56,425
Spania	Pesetas	4,407	4,316
Portugal	Escudoe	3,732	3,764
Kanada	Dollari	392,68	390,95
Japan	Yen	6,6195	6,2960
Írland	Pund	890,05	887,54
Grikkaland	Drakmur	2,421	2,429
	XEU	722,67	725,33

Kelda: Føroya Sparikassi

TVINGSILSSØLA

Hósdagin,
tann 11.05.1995
kl. 10.40

verður á dómaraskrivstovuni, C. Ploýensgøtu 1,100 Tórshavn, ognin, matr. nr. 576 a, Vágur, seld á tvingsilssølu (AS nr. 38/95).

Talan er um gomul sethús inni á Bakka. Húsinu eru í ringum standi.

Áheitan um tvingsils-sølu er latin inn av Páll Nielsen, adv., Hoyvíksvegur 27, 100 Tórshavn (J. nr. 315/1989), sum kann geva nærrí frágreiðing um ognina, og sum kann vísa hana fram.

Søluuppgærd kann fáast við at venda sær til nevnda advokat, og móguleiki er eisini á dómaraskrivstovuni at síggja nevndu uppgærd.

Føroya Fútarættur,
tann 11. apríl 1995
Henrik Engell Rhod
dfm.

FØROYA SPARIKASSI

Til stjórnskrivstovu sparikassans verður søkt eftir lögfrøðing m/k.

Starvið.

Umframt at verða skrivari fyrri stjórnina, skal lögfrøðingurin eisini verða ráðgevi fyrri øllum deildum sparikassans í lögfrøðisligum málum. Kravt verður, at lögfrøðingurin er kunnaður og kannar seg um allar lógarbroytingar, ið hava týðning fyrri samskipti sparikassans, herundir skatta- og partafelagslógirnar. Lögfrøðingurin skal viðvirka til at loysa trupul búmal umframt at luttaka/frálæra í skeiðvirksemi sparikassans.

Útbúgvingarkrøv.

Umsøkjarin skal vera lögfrøðingur og hava arbeiðsroyndir frá starvi í peningastovni, á advokatskrivstovu ella almennari fyrisiting. Stórus dentur verður lagdur á, at umsøkjarin hevur góð samstarvs- og samráðingarevni.

Treytir.

Samráðst verður um setanartreytir í mun til umsøkjarans førleika. Starvssetanin kann verða gjørd sum tíðaravmarkaður sáttmáli. Starvið verður sett skjótast tilber.

Umsóknin.

Skrivlig umsókn saman við ljósprenti av viðkomandi skjølum verða í seinasta lagi 15. mai 1995 at senda:

Føroya Sparikassa
Starvsfólkadeildin
postboks 34
110 Tórshavn

Nærri upplýsingar um starvið fáast við at venda sær til Eyðun á Rógvi Olsen, forstjóra, á telefon 14800.

**FØROYA
SPARIKASSI**